

আশাৰ বন্দীসকল

কবিতা

কিয়নো যিহোৱাই দুখীয়াৰ কথা শুনিছে, আৰু তেওঁৰ বন্দীসকলক তুচ্ছজ্ঞান নকৰে। গীতমালা ৬৯:৩৩

বন্দীৰ হুমুনিয়াহ তোমাৰ সন্মুখত আহক; তোমাৰ শক্তিৰ মহত্ত্ব অনুসাৰে মৃত্যুৰ বাবে নিযুক্ত কৰাসকলক ৰক্ষা কৰা; গীতমালা ৭৯:১১

আগন্তুক প্ৰজন্মৰ বাবে এই কথা লিখা হ'ব, আৰু সৃষ্টি হ'বলগীয়া লোকসকলে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব। কিয়নো তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰস্থানৰ উচ্চতাৰ পৰা তললৈ চাইছে; স্বৰ্গৰ পৰা যিহোৱাই পৃথিৱীখন চালে; বন্দীৰ হুমুনিয়াহ শুনিবলৈ; মৃত্যুৰ বাবে নিযুক্ত কৰাসকলক মুক্ত কৰা; গীতমালা ১০২:১৮-২০

মই তোমাৰ নাম প্ৰশংসা কৰিবলৈ মোৰ প্ৰাণক কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিব; কিয়নো তুমি মোৰ লগত প্ৰচুৰ ব্যৱহাৰ কৰিবা।" গীতমালা ১৪২:৭

যিজনৰ সহায়ৰ বাবে যাকোবৰ ঈশ্বৰ আছে, যাৰ আশা তেওঁৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাত আছে, যিজনে আকাশ, পৃথিৱী, সাগৰ আৰু তাত থকা সকলো সৃষ্টি কৰিছিল, যিজনে সত্যক চিৰকাল ৰক্ষা কৰে, যিজনে নিপীড়িত লোকৰ বাবে বিচাৰ কৰে, আৰু যিজনে ভোকাতুৰক খাদ্য দিয়ে। যিহোৱাই বন্দীসকলক মুকলি কৰি দিয়ে: গীতমালা ১৪৬:৫-৭

নবীসকল

আকাশ সৃষ্টি কৰা আৰু বিস্তাৰ কৰা ঈশ্বৰ যিহোৱাই এই কথা কৈছে: যি পৃথিৱী বিস্তাৰ কৰে আৰু তাৰ পৰা ওলোৱা; যিজনে ইয়াৰ ওপৰত থকা লোকসকলক উশাহ দিয়ে, আৰু তাত চলা লোকসকলক আত্মা দিয়ে: মই যিহোৱাই তোমাক ধাৰ্মিকতাৰে মাতিলোঁ, আৰু তোমাৰ হাতত ধৰি তোমাক ৰক্ষা কৰিম আৰু তোমাক জনগোষ্ঠীৰ নিয়ম হিচাপে দিম, অনা-ইহুদীসকলৰ পোহৰৰ কাৰণে; অন্ধ চকু মেলিবলৈ, কাৰাগাৰৰ পৰা বন্দীসকলক আৰু আন্ধাৰত বহি থকাসকলক কাৰাগাৰৰ ঘৰৰ পৰা উলিয়াই আনিবলৈ। যিচয়া ৪২:৫-৭ পদ

প্ৰভু ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ ওপৰত আছে: কিয়নো যিহোৱাই মোক নম্ৰ লোকসকলক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অভিষেক কৰিলে; তেওঁ মোক ভগ্ন হৃদয়ৰ লোকসকলক বান্ধিবলৈ, বন্দীসকলক মুক্তিৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু বান্ধি থকাসকলৰ বাবে কাৰাগাৰ মুকলি কৰিবলৈ পঠিয়াইছে: যিচয়া ৬১:১ পদ

তোমাৰ নিয়মৰ তেজৰ দ্বাৰাই মই তোমাৰ বন্দীসকলক সেই গাঁতৰ পৰা পঠিয়াই দিলোঁ, য'ত পানী নাই। হে আশাৰ বন্দীসকল, তোমালোকক দুৰ্গলৈ ঘূৰি আহক; জখৰিয়া ৯:১১-১২ পদ

শুভবাতা

তেতিয়া ৰজাই সোঁহাতে থকা তেওঁলোকক ক'ব, "তোমালোক মোৰ পিতৃৰ ধন্যসকল আহক, জগতৰ ৰচনাৰ পৰাই তোমালোকৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা ৰাজ্যৰ অধিকাৰী হওঁক। আৰু তোমালোক মোৰ ওচৰলৈ আহিলা। তেতিয়া ধাৰ্মিকসকলে তেওঁক উত্তৰ দিব, "প্ৰভু, আমি তোমাক কেতিয়া ভোক্তা থকা দেখি তোমাক খুৱাইছিলো? নে পিয়াহ লৈ তোমাক পানী দিলে? আমি তোমাক কেতিয়া বিদেশী দেখিলোঁ আৰু তোমাক ঘৰলৈ লৈ গ'লোঁ? নে উলংগ হৈ তোমাক কাপোৰ পিন্ধাইছিলো? নে আমি কেতিয়া তোমাক অসুস্থ বা কাৰাগাৰত থকা দেখি তোমাৰ ওচৰলৈ আহিলোঁ? ৰজাই তেওঁলোকক উত্তৰ দিব আৰু ক'ব, "মই তোমালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে মোৰ এই ক্ষুদ্ৰ ভাইসকলৰ মাজৰ এজনৰ প্ৰতি যিদৰে কৰিলে, তোমালোকে মোৰ লগত সেই কাম কৰিলে।" মথি ২৫:৩৪-৪০

তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "জাতি জাতিৰ বিৰুদ্ধে আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য উঠিব; আৰু স্বৰ্গৰ পৰা ভয়ংকৰ দৃশ্য আৰু মহান চিন হ'ব। কিন্তু এই সকলোবোৰৰ আগত তেওঁলোকে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰিব, তোমালোকক মোৰ নামৰ কাৰণে ৰজা আৰু শাসনকৰ্ত্তাসকলৰ আগত নিয়া হ'ব। আৰু ই তোমালোকৰ ওচৰলৈ সাক্ষ্যৰ বাবে ঘূৰি আহিব। লূক ২১:১০-১৩ পদ

কাৰ্য্য

তেতিয়া মহাপুৰোহিতজন আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলো লোক (যিটো চদ্দুকীসকলৰ পন্থা) উঠি ক্ৰোধত পৰিল আৰু পাঁচনিসকলৰ ওপৰত হাত দি তেওঁলোকক সাধাৰণ কাৰাগাৰত ভৰাই দিলে। কিন্তু প্ৰভুৰ দূতে ৰাতি কাৰাগাৰৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি ক'লে, "যা, মন্দিৰত থিয় হৈ এই জীৱনৰ সকলো বাক্য লোকসকলৰ আগত কওক।" পাঁচনিৰ কৰ্ম ৫:১৭-২০

পিতৃৰক কাৰাগাৰত ৰখা হ'ল, কিন্তু মণ্ডলীয়ে তেওঁৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ওচৰত অবিৰতভাৱে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। হেৰোদে তেওঁক উলিয়াই আনিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, সেই নিশা পিতৃৰ দুজন সৈনিকৰ মাজত দুটা শিকলিৰে বান্ধি শুই আছিল; তেতিয়া প্ৰভুৰ দূতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কাৰাগাৰত পোহৰ জ্বলি উঠিল; আৰু তেওঁৰ হাতৰ পৰা শিকলিবোৰ সৰি পৰিল। কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক নিৰৱে থাকিবলৈ হাতেৰে ইংগিত দি প্ৰভুৱে তেওঁক কেনেকৈ কাৰাগাৰৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক প্ৰচাৰ কৰিলে। তেওঁ ক'লে, "যাকোব আৰু ভাইবিলাকক এইবোৰ কথা ক'বা।" তাৰ পাছত তেওঁ গুচি গ'ল আৰু আন ঠাইলৈ গ'ল। পাঁচনিৰ কৰ্ম ১২:৫-৭,১৭

আৰু তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত অনেক প্ৰহাৰ কৰিলে, কাৰাগাৰৰ ৰখীয়াক তেওঁলোকক সুৰক্ষিত ৰাখিবলৈ আদেশ দি তেওঁলোকক কাৰাগাৰত পেলাই দিলে। মাজনিশা পৌল আৰু টীলাই প্ৰাৰ্থনা কৰি ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা গাইছিল; হঠাতে এটা ডাঙৰ ভূমিকম্প হ'ল আৰু কাৰাগাৰৰ ভেটিবোৰ কঁপাই গ'ল আৰু লগে লগে সকলো দুৱাৰ খোল খালে আৰু প্ৰত্যেকৰে বেণ্ডবোৰ ঢিলা হ'ল। আৰু কাৰাগাৰৰ ৰক্ষকে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই কাৰাগাৰৰ দুৱাৰবোৰ খোলা দেখি তেওঁ নিজৰ তৰোৱালখন উলিয়াই আনিলে আৰু বন্দীসকলক পলাই যোৱা বুলি ধৰি নিজকে হত্যা কৰিব বিচাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু পৌলে ডাঙৰ মাত্ৰেৰে চিঞৰি ক'লে, "নিজৰ কোনো অপকাৰ নকৰিবা, কিয়নো আমি সকলোৱে ইয়াত আছো।" তেতিয়া তেওঁ পোহৰ মাতিলে আৰু কঁপি কঁপি পৌল আৰু টীলাৰ আগত পৰিল আৰু তেওঁলোকক বাহিৰলৈ উলিয়াই আনি ক'লে, "হে প্ৰভুসকল, পৰিত্ৰাণ পাবলৈ মই কি কৰিব লাগিব?" তেওঁলোকে ক'লে, "প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া তুমি আৰু

তোমাৰ ঘৰৰ পৰিত্ৰাণ পাবা।" তেওঁলোকে তেওঁক আৰু তেওঁৰ ঘৰত থকা সকলোকে প্ৰভুৰ বাক্য ক'লে। ৰাতিৰ সেই সময়তে সিবিলাকক লৈ, সিহঁতৰ চাপবোৰ ধুই ল'লে; আৰু তেওঁ আৰু তেওঁৰ সকলোৱে লগে লগে বাপ্তিস্ম ল'লে। আৰু তেওঁবিলাকক নিজৰ ঘৰলৈ আনি তেওঁলোকৰ সন্মুখত আহাৰ দি আনন্দিত হ'ল। পাঁচনিৰ কৰ্ম ১৬:২৩-৩৪

পত্ৰ

তেওঁলোক খ্ৰীষ্টৰ পৰিচাৰক নেকি? (মই মূৰ্খৰ দৰে কথা কওঁ) মই বেছি; শ্ৰমৰ ক্ষেত্ৰত অধিক প্ৰচুৰ পৰিমাণে, জোখতকৈ বেছি ৰেখাত, কাৰাগাৰত অধিক সঘনাই, সঘনাই মৃত্যুত। ২ কৰিন্থীয়া ১১:২৩ পদ

এতেকে মই প্ৰভুৰ বন্দী, তোমালোকক অনুৰোধ কৰিছো যে, যি আমন্ত্ৰণেৰে তোমালোকক আমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে, সেই আমন্ত্ৰণৰ যোগ্যতাৰে চলিব। আত্মাৰ ঐক্যক শান্তিৰ বান্ধোনত ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰা। ইফিচীয়া ৪:১-৩ পদ

এতেকে তুমি আমাৰ প্ৰভুৰ সাক্ষ্যৰ বাবে লাজ নকৰিবা আৰু তেওঁৰ বন্দী মোৰ বাবেও লাজ নকৰিবা; তেওঁ আমাক পৰিত্ৰাণ কৰিলে আৰু পবিত্ৰ আত্মানেৰে আমাক মাতিলে, আমাৰ কৰ্মৰ অনুসাৰে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ নিজৰ উদ্দেশ্য আৰু অনুগ্ৰহ অনুসাৰে, যিটো জগতৰ আৰম্ভণিৰ আগতে খ্ৰীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া হৈছিল, কিন্তু এতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰকাশৰ দ্বাৰা প্ৰকাশ পাইছে, যিজনে মৃত্যুক বিলুপ্ত কৰিছে আৰু শুভবাতৰাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অমৰত্বক পোহৰলৈ আনিছে: যাৰ বাবে মই এজন প্ৰচাৰক আৰু পাঁচনি আৰু... অনা-ইহুদীসকলৰ এজন শিক্ষক। ২ তীমথিয় ১:৮-১১ পদ

যীচু খ্ৰীষ্টৰ বন্দী পৌল আৰু আমাৰ ভাই তীমথিয়ে আমাৰ প্ৰিয় আৰু সহকৰ্মী ফিলিমনৰ ওচৰলৈ, তথাপিও প্ৰেমৰ কাৰণে মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো, বৃদ্ধ পৌলৰ দৰে আৰু এতিয়া যীচু খ্ৰীষ্টৰ বন্দী হৈ। ফিলিমন ১:১,৯

তুমি যি দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিবা, সেইবোৰৰ কোনো এটাকে ভয় নকৰিবা; আৰু তোমালোকে দহ দিন ক্লেশ পাবা, তুমি মৃত্যুৰ আগলৈকে বিশ্বাসী হোৱা, আৰু মই তোমাক জীৱনৰ মুকুট দিম।" প্ৰকাশিত বাক্য ২:১০